

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumottiin ja väite hylättiin kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 5 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta i) katsoi virheellisesti, että riidanalaisen tavaramerkin ja kantajan tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa eikä ottanut asianmukaisesti huomioon kantajan tavaramerkkien vahvaa erottamiskykyä; ii) ei huomionnut kantajan tavaramerkeille aiheutuvaa haittaa eikä perusteetonta etua, jota riidanalaiselle tavaramerkille koituisi, jos sen rekisteröinti hyväksyttäisiin; ja iii) ei huomionnut asian erityisyyttä, joka perustuu siihen, että kantajan tavaramerkki on luonteeltaan yhteismerkki, jolla on institutionaalinen tehtävä, jonka vuoksi se on yksi valtion tunnusmerkeistä.

Kanne 16.3.2011 — Reddig v. SMHV — Morleys (Veitsenkahvojen muoto)

(Asia T-164/11)

(2011/C 152/45)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Reddig GmbH (Drebber, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Thomas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Morleys Ltd (Preston, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 15.12.2010 asiassa R 1072/2009-2 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja (mahdollinen) väliintulija on velvoitettava korvaamaan hallinnollisesta menettelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut, ja
- on määrättävä suullisen käsittelyn päivämäärä siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei voi tehdä ratkaisuun ilman suullista käsittelyä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kolmiulotteinen tavaramerkki ”dolphin” luokkiin 6, 8 ja 20 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 2630101

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä perusti vaatimuksensa neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan, c alakohdan, d alakohdan ja e alakohdan ii alakohdan kanssa, mukaisesti ehdottomiin mitättömyysperusteisiin ja siihen, että tavaramerkin haltija oli neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla jättänyt tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vilpillisessä mielessä.

Mitättömyysoosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hyväksyminen ja yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin julistaminen mitättömäksi kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta tulkitsi tätä artiklaa virheellisesti ja tulkitsi virheellisesti Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-48/09 P, Lego Juris v. SMHV, 14.9.2010 antamaan tuomioon perustuvia vaatimuksia.

Kanne 11.3.2011 — Stichting Regionaal Opleidingencentrum van Amsterdam v. SMHV — Investimust (COLLEGE)

(Asia T-165/11)

(2011/C 152/46)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stichting Regionaal Opleidingencentrum van Amsterdam (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja R. M. R. van Leeuwen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Investimust, S.A. (Geneve, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 12.1.2011 tekemän päätöksen asiassa R 508/2010-4 ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki ”COLLEGE” luokkiin 39 ja 43 kuuluvia palveluja varten — Yhteisön tavaramerkki, joka on rekisteröity numerolla 2645489

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Mitättömäksi julistamista vaativa osapuoli perusteli vaatimustaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, kun sitä luetaan yhdessä 7 artiklan kanssa, säädetyillä ehdottomilla mitättömyysperusteilla

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, kun sitä luetaan yhdessä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen, koska valituslautakunta ei virheellisesti ottanut huomioon valituksen yhteydessä esitettyä näyttöä.

Kanne 14.3.2011 — Carbunión v. neuvosto

(Asia T-176/11)

(2011/C 152/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madrid, Espanja) (edustajat: solicitador K. Desai ja asianajajat S. Ciscal de Ugarte ja M. Peristeraki)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- toteamaan, että kumoamiskanne on perusteltu ja kumoamaan kilpailukyvyttömiä kivihiilikaivosten sulkemisen helpottamiseksi annettavasta valtiontuesta 10.12.2010 tehdyn neuvoston päätöksen (2010/787/EU) (1) 3 artiklan 1 kohdan a, b ja f alakohdan ja 3 artiklan 3 kohdan
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan tästä menettelystä kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmeisiin virheisiin merkityksellisten toimien arvioinnissa, koska vastaaja perusti riidanalaisen päätöksen seuraaviin seikkoihin
 - kivihiilen osuus EU:n energiantuotannossa on vähäinen
 - kilpailukyvyttömiä kaivosten ja EU:n kivihiilituotannon lopettaminen kannustaa uusiutuvien energialähteiden käyttöön
 - kivihiilituotannon ei missään nimessä odoteta tulevan kannattavaksi vuoteen 2018 mennessä EU:ssa ja erityisesti Espanjassa.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu perustelujen puuttumiseen, koska neuvosto
 - ei ottanut kantaa laajaan näyttöön ja päätelmiin, joita muut toimielimet ja sidosryhmät esittivät alustavan menettelyn aikana ja jotka osoittavat EU:n kivihiiliteollisuuden tärkeyden energian toimitusvarmuuden kannalta EU:ssa
 - ei esittänyt perusteluja (i) sille, että se poikkesi valtioneuvoston koskevista puitteista ja politiikasta, jotka luotiin vuoden 2002 kivihiiliasetuksella (?), joka perustui energian toimitusvarmuutta koskeviin huoliin ja (ii) sille, että se tästä huolimatta teki riidanalaisen päätöksen pelkäämään kilpailukykyyn liittyvien näkökohtien perusteella.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen, koska riidanalainen päätös
 - merkitsee odottamatonta ja yllättävää muutosta EU:n kannassa, joka koskee EU:n ja erityisesti Espanjan kotimaista kivihiilialaa
 - loukkaa luottamuksensuojan periaatetta, koska siinä ei määrätä siirtymäajasta, jonka kuluessa kantaja voisi sopeutua merkittävään muutokseen noudatettavassa politiikassa.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska riidanalaisella päätöksellä Espanjan kotimaisille kivihiilikaivoksille asetetaan perusteettomia ja kohtuuttomia rajoituksia, jotka eivät vastaa neuvoston tavoitteita. Tarkemmin ottaen kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen sisältyvissä toimenpiteissä ei oteta huomioon neuvoston esittämiä ympäristöön liittyviä huolia, koska EU:n sähköntuotantolaitokset ”polttavat” jatkossakin tuotua kivihiiltä. Kantajalle asetetaan riidanalaisella päätöksellä kohtuuttoman raskaita velvoitteita, jotka eivät liity millään tavalla ympäristönsuojelua koskevaan tavoitteeseen. Kantaja katsoo lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä liioitellaan kilpailuun liittyviä huolia, jotka johtuvat kotimaisen kivihiilen tukemisesta.